

Робітники Едмонтону! В день доповнюючих виборів 9 січня голосуйте на кандидата КПК Дж. Лейкмана

В ПЯТНИЦЮ 9 СІЧНЯ ІДИТЬ ВСІ ДО ГОЛОСУВАННЯ! — КЛИЧТЕ Й ЗАОХОЧУЙТЕ СВОЇХ РОБІТНИЧИХ СУСІДІВ І ТОВАРИШІВ ПО ПРАЦІ ГОЛОСУВАТИ НА ТОВ. ДЖ. ЛЕЙКМАНА, ЯК НАНДИДАТА ПРОЛЕТАРСЬКОЇ ПАРТІЇ! — ГОЛОСУВАННЯ ЗА ДЖ. ЛЕЙКМАНОМ — ЦЕ ГОЛОСУВАННЯ ПРОТИ ВІЙНИ, ПРОТИ ДЕПОРТАЦІЇ "ЧУЖИНЕЦЬКИХ" РОБІТНИКІВ! — ГОЛОСУВАННЯ ЗА ЛЕЙКМАНОМ — ЦЕ ГОЛОСУВАННЯ ПРОТИ КАПІТАЛІСТИЧНОГО ВИЗИСКУ, А ЗА ВИЗВОЛЕННЯ РОБІТНИЧОЇ КЛАСИ! — А ГОЛОСУВАННЯ ЗА РЕФОРМІСТОМ РОПЕРОМ — ЦЕ ГОЛОСУВАННЯ ЗА КАПІТАЛІСТИЧНИМ ВИЗИСКОМ. — ІДИТЬ ВСІ ДО ГОЛОСУВАННЯ Й ЗНАЧІТЬ СВІЙ ГОЛОС ОДИНКОЮ НА КОМУНІСТИЧНОГО НАНДИДАТА ТОВ. ДЖ. ЛЕЙКМАНА! — ДОПОМАГАЙТЕ КОМУНІСТИЧНІЙ ПАРТІЇ В ЦИХ ВИБОРАХ!

Маніфест Компартії Канади

в доповнюючих виборах в Едмонтоні, що відбудуться 9 січня 1931 року

Світова криза поглиблюється з кожним днем. Жертвами її стають мільйони робітників і бідних фермерів, а горстка вишуканих нагромаджує такі багатства, як ніколи перед тим.

Всякий опір робітників стрічається всіма силами капіталістів. Тисячі провідників робітничої класи гинуть у в'язницях.

В Канаді, де консервативний прем'єр Бенет заявив кілька місяців тому назад, що "ніяка жінка або чоловік не потребує голодувати в Канаді", тисячі голодних є доказом, що така заява Бенета є великою брехнею. Чоловіки і жінки тисячами голодують не тільки в містах, але й на фермах.

Реформізм лейборитів доказав нині, що він є нічим іншим, тільки ілюзією, і коли б деякі малі реформи, які він осягнув в минулому, порівняти з нинішньою економічною кризою — то кількох дещо позискали, але тисячі стратили все.

Робітничі фейкери, які через останніх п'ять років проповідували класовий мир і співробітництва з пануючою класою, які помагали їм зробити робітничий рух безпечним для панів в той спосіб, що затикали уста тим робітникам, які знали, що ми стрінемося з теперішніми обставинами, стоять нині викриті, як зрадники нашої класи.

Вони стоять зрадниками перед тисячами робітниками, які вже пізнали, що їх рух не є їх-

нім рухом, але знаряддям в руках капіталістичної класи, якою вживається проти них в їх боротьбі проти капіталістів.

Робітничі фейкери не мають вже нині нічого такого, що вони могли б дати робітничому рухові, бо вони є цілковиті банкрути.

Фермери, яким фейкери фермерського руху говорили, що лояльність до пшеничного пулу, замість боротьби проти вишуканих, буде запорукою дозволу, переконалися зараз, що їх зраджено і що пул був тим засобом, який віддав їх цілковито в руки банкірів та інших фінансових інституцій.

Так званий фермерський уряд Альберти, на чолі якого стоїть Бравлі, є зараз викритий, як фермерський уряд фейкерів. Він зараз переслідує тих, які організують фермерів до боротьби з капіталістичною класою. Він дає інструкції своїй поліції, щоб вона напала на домів фермерських організаторів.

Він каже поліції, щоб вона пильнувала фермерських організаторів від одного міста до другого. Він каже поліції, щоб вони рейди на домів робітників в місті і шукати за радикальною робітничою літературою. Він висилає тих людей з 1914—1918 рр., які боролися, щоб зробити світ безпечним для Сінтара і Монреал Банку, щоб зробити світ безпечним для лісових кемпів, де вони мулять спати серед гострої зими в шатрах і платять їм по 75 ц.

Вони мулять спати серед гострої зими в шатрах і платять їм по 75 ц.

денно за роботу та харчі, що є менше, як вони діставали тоді, коли боролися у Франції за капіталістів.

Фейкери уряду Бравлі і робітничі фейкери подали собі руки в своїй кампанії, щоб ширити далі ілюзії, щоб навести спосіб врятувати свою шкіру від слушного гніву робітників і бідних фермерів. Вони нічого для вас не зроблять, тільки й надалі будуть вас зраджувати.

Велика Британія і Австралія з мільйонами голодних робітників, є яскравим прикладом зради робітничих реформістів, які дісталися до влади.

Радянський Союз є прикладом для працюючої класи в цілому світі.

"Робітничий" Британії та Австралії, в консервативній Канаді, в цілому капіталістичному світі витворилося безнадійне положення — маси терплять, а капіталісти роблять зиски з терпіння працюючих мас.

Заробітна плата йде в додолу, безробіття зростає навіть в тих капіталістичних країнах, де при владі є робітничі реформісти.

Ціла фіра пшениці — за кілька бохошків хліба — кілька фунтів м'яса — за цілого бика — так заплата.

Робота лейборита Ропера є виправдувати капіталізм перед робітниками. Робота британського "робітничого" уряду лежить у виправдуванні британських капіталістів перед британськими робітниками на вулицях Петербургу, дали Миколі Романову титул-короваго, що він його гуманіст не підтримав до того часу. Але вони не протестували проти французьких банкірів, які, давши кровавому цареві грошей, допомогли йому зникнути на шибеницях, на котрих, в тюрмах ще кілька тисяч найбідніших російських людей. Часу для протесту було зовсім досить, царський терор тягнувся три роки.

Потім, оповідає М. Горький, що він з німецькими письменниками організував в 1910 році "інтернаціональну інтелігенцію", яка ставила за мету "зближення" гуманістів в Європі, але в 1914 році Вільгельм Освальд і Рихард Демель перші підписали кровавий відозву проти Англії.

"В тому ж таки році значна частина російських письменників, вчених — всі гуманісти! — склали й опублікували досить мерзотно-крикливе проти німців, але не проти самого факту війни. Це зробили якраз ті інтелігенти — каже Горький — які нині, живучи в Парижі та Берліні, бездарно й гідко бредуть на робітничо-селянську владу рад, отруюючи грязною брехнею мізки європейських гуманістів, проповідують ідею інтервенції в СРСР, тобто, створюють вогніть потребу нової світової війни. І от ті, що так гаряче протестували проти "німецьких звірств", бажали б бачити німецькі й всякі "звірства" в країні, яка була їх батьківщиною, проти народу, який во-

ни вважали "рідним", своїм".

Говорячи далі про капіталістичні війни, Горький каже, що гуманісти не підтримали домагаючись Літвінова про цілковите роззброєння в Лідзі Націй.

"В 1918 році французи, англійці, американці, розчавивши Німеччину, організували розбійницький наїзд на виснажену війною Росію, наїзд, що мав на меті зробити Росію своєю колонією й грабувати її, як вони грабували Німеччину. Гуманісти не звертали уваги на той факт, що він повертав "культуру" Європу до часів Кортеса й Пізарро.

"Оборонці прав людини" не чули, як французький генерал Франше д'Есперо казав своїм жовнірам в Одесі:

— Росіяни — варвари й негідники! Не панькайтеся з ними, розстрілюйте їх, починаючи від мужика, а кіпчаючи найвищим представником".

"Але ці дивні накази дикуна чули ті російські гуманісти, які й тоді стояли поруч з ним і тепер готові допомогати всякому ідіоту, здатному на розказ своїх капіталістів різати й розстрілювати трудовий народ країни рад.

"Чи не правда, дуже дивний народ ті гуманісти? Іх ані трішки не обурюють події в Індії, Китаю, Африці й Палестині, вони не обурюються в себе дома, байдужні вдни до зросту зоологічних інстинктів націоналізму, антисемітизму, ксенофобії, байдужні до всіх тих драм і трагедій, які майже

кожного дня відбуваються в старих, облитих кров'ю будинках буржуазних держав.

"Так, в сучасному світі всюди багато роботи для гуманістів. Можна б вказати голови католицької церкви, що проповідує хрестоносного проходу в XX столітті — це, в крайньому разі, гумор мізантропа, тобто чоловіконенависника й що таке проповідь рішуче немає нічого спільного з "інтересами культури", про яку так люблять говорити гуманісти.

Можливо батька християнської церкви: неважко ж йому подобається та позиція, в якій опинився він і керована ним церква в 1914—18 роках, коли християни мордували одні дру- гих сотнями тисяч?

"Але гуманістів і оборонців "прав людини" чомусь цікавить в цілому світі тільки одна точка, — та, на якій існує Союз Соціалістичних Рад".

Про культуру Горький каже: "Культура — це організоване розумом насильство над зоологічними інстинктами людей. В школах Європи роблять дітей якраз на те, щоб зробити з них покірних слуг родини й суспільства — таких же оборонців "культурних традицій", як їх родичі. Я дуже раджу педагогам Європи бити дітей за прояв інстинкту власності, а також вполювати в дітей свідомість їх права бити родичів за жадобу до накопичення грошей, шляхом грабунку, як і вони, родичі, самі легалізували.

"В робітничій масі Союзу Рад

платня через останніх дванадцять років. Там всі робітники дістають на рік чотири тижні відпустки з платню. Там є безплатні лікарі і шпиталі, а робітники працюють від 6 до 7 годин денно. Там під владою і керівництвом робітників будується механізація рілляництва, будується велика індустрія. Там поспішно будується соціалізм, а безробіття не існує.

Капіталізм шез. Робітники посідають індустрію — вони є тою класою, яка ридить країною. Там існує цілковита рівність полів.

Повище наведене є тільки маленькою частиною великих досягнень Комуністичного Інтернаціоналу в Радянському Союзі. Немає сумніву, що в короткому майбутньому канадські робітники досягнуть те саме.

Але це вони досягнуть не при допомозі ілюзій Ропера та лейборитської партії, не при допомозі американського фейкерізму, не при допомозі фейкерів Об'єднаних Фермерів. Це вони досягнуть при допомозі революційної

організації робітників. В цій кампанії маєте на вибір: або голосуйте за злиднями, ілюзіями та фейкерізмом, голосуючи на кандидатів капіталістичної класи включаючи Ропера, — або голосуйте і постунайте як чоловіки і жінки, які є свідомі того факту, що тільки при допомозі масової акції вашої класи під проводом комуністичної партії і через відкинення всіх капіталістичних партій ви дібетеся кращого життя.

Тільки під проводом комуністичної партії ви, як класа, можете машинувати вперед.

ІДИТЬ ДО ГОЛОСУВАННЯ І ЗАРЕГІСТРУЙТЕ СВІЙ ГОЛОС ПРОТИ КАПІТАЛІЗМУ І ЗЛИДНІВ!

ГОЛОСУЙТЕ ЗА СВОЄЮ КЛАСОЮ!

ЗНАЧІТЬ СВІЙ ГОЛОС НА ДЖ. ЛЕЙКМАНА ЧИСЛОМ 1.

ПРИХОДИТЬ І ДАЙТЕ МОРАЛЬНУ І МАТЕРІАЛЬНУ ДОПОМОГУ КОМУНІСТИЧНІЙ ПАРТІЇ В ЦІЙ КАМПАНИЇ, ЩОБ ПОБИТИ ВСІХ ФЕЙКЕРІВ.

РІЖНІ ВІСТІ.

ЗНИЩЕННЯ НАД РЕВОЛЮЦІОНЕРОМ.

"Маніте" повідомляє, про постанову французького уряду продовжити далі термін ув'язнення Андре Марті в тюрмі. Міністри юстиції доручили підготувати для цього "дегальний грунт".

Як відомо, Андре Марті засуджено на 5 років тюрми за те, що він звернувся з отвертлим листом до маршала Фоша, де викликає роботу французького імперіалізму в справі тес-

реши єдиного імперіалістичного фронту європейських капіталістичних держав, скерованого проти Радянського Союзу.

ЯПОНІЯ БУДУЄ ШЕ 26 КОРАБЛІВ.

В Йокагамі (Японія) спушено на воду великий торпедоносець "Юні" pojemністю 1,700 тонн. Японський уряд склав програму дальшого збільшення морської флоти, за якою мають збудувати 4 крейсери (кружляки), 12 иштителів (торпедовців), 9 підводних човнів та один мішній заслонник.

ШАЛЕНА НАГІНКА НА РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКИЙ РУХ НА ВОЛИНІ ТА В ГАЛИЧИНІ.

Прокуратура в Луцьку (на Волині) веде слідство в справі "комуністичної діяльності". Безупинно арештують щодня нових селян і робітників. На поручення луцької прокуратури арештовано у Львові кількох молодих робітників, між ними Антона Костика. Його відставлено до Луцька. В зв'язку з цим переведено туди арештованого в Золочеві студента Фроша. Польська поліція чваниться, що вона нібито до решти "добиває КПЗВ".

ШАЛЕНЕ ЗБРОЄННЯ РУМУНІВ.

Румунська преса сповідає, що військовий бюджет Румунії на 1931 рік збільшав на три мільярди левів для того, щоб запровадити в війську сучасне озброєння. З огляду на те, що для підготовки модернізації армії цієї суми не вистачить, румунський уряд готує — як кажуть — проект перозброєння війська протягом 5 років. Кошти мають здобути з "надзвичайних джерел", тобто від французьких капіталістів і мілітаристів.

КУДИ ВЕЗУТЬ МУНІЦІЮ?

На Вестерплатте в Данії польські воєнки наладовують великий корабель вибуховою муніцією. Куди і для кого Польща везе муніцію — не відомо. Збогадуються, що муніцію призначена для Естонії, яку Франція і Польща озброюють як свого спільника у майбутній війні проти Радянського Союзу.

МАКСИМ ГОРЬКИЙ ВІДПОВІДАЄ ГУМАНІСТАМ-ДЕМОКРАТАМ

"Інтернаціональний союз письменників-демократів, в особі свого генерального секретаря п. Люсіана Кіне, звернувся листовно до російського письменника Максима Горького з запрошенням співробітничати в літературних органах того союзу. Мета союзу — зближення літературів-демократів".

В президії того союзу є такі видатні письменники, як французький Ролан Ролан, американський Антон Сінклер, люди, каже М. Горький, "яких я дуже поважаю". Але разом з ними в президії того союзу є Альберт Айнштайн та Генріх Ман. Ці два останні, з багатьма іншими гуманістами, недавно підписали протест німецької "Ліги оборони прав людини" проти засуду на смерть 48 злочинців, організаторів харчового голоду в країні рад.

І от Горький відповідає цим гуманістам літератур-демократам. Він каже:

"Я зовсім певний, що в правах людини — немає права на злочин, а зокрема — на злочин проти трудового народу. Недоописання гідка діяльність 48-ми мені добре відома, я знаю, що вони робили щось багато більш злочинне й гідке, ніж те, що робили власники чикаговських ріsenz, що їх описав А. Сінклер у своїй книжці "Нетри".

Далі Горький заявляє, що суд над 48-ма контрреволюціонерами-злочинцями — це суд на роду, а гуманісти, що підписали протест проти цього суду — то для них гуманізм "судити прикриттям для хижакства й паразитизму".

Погоджуючись з засудом цих злочинців, Горький каже по чому питанні він гостро розкодиється з оцінкою "Ліги оборони прав людини", а тому, що Айнштайн і Ман годяться з оцінкою "Ліги", що між ними є поважкою. Але разом з ними в президії того союзу є Альберт Айнштайн та Генріх Ман. Ці два останні, з багатьма іншими гуманістами, недавно підписали протест німецької "Ліги оборони прав людини" проти засуду на смерть 48 злочинців, організаторів харчового голоду в країні рад.

Далі Горький каже, що за останні 3 роки він отримав кілька таких запрошень співробітничати в органах "демократів-гуманістів" і тепер висилає свою відповідь за адресу Ролана Ролана, А. Сінклера, Беднарда Шо й Г. Дж. Вебса, яких називає згадує секретар Кіне в листі. Отже через цих личин Горький вияснює усім гуманістам, чому він відмовляється співробітничати в їхніх органах. Він каже:

"Після 9 січня 1905 р. (розстріл демонстрації перед зимою царською палатою в Петербурзі) п.п. гуманісти Європи, обурені масовим вбивством

робітників на вулицях Петербургу, дали Миколі Романову титул-короваго, що він його гуманіст не підтримав до того часу. Але вони не протестували проти французьких банкірів, які, давши кровавому цареві грошей, допомогли йому зникнути на шибеницях, на котрих, в тюрмах ще кілька тисяч найбідніших російських людей. Часу для протесту було зовсім досить, царський терор тягнувся три роки.

Потім, оповідає М. Горький, що він з німецькими письменниками організував в 1910 році "інтернаціональну інтелігенцію", яка ставила за мету "зближення" гуманістів в Європі, але в 1914 році Вільгельм Освальд і Рихард Демель перші підписали кровавий відозву проти Англії.

"В тому ж таки році значна частина російських письменників, вчених — всі гуманісти! — склали й опублікували досить мерзотно-крикливе проти німців, але не проти самого факту війни. Це зробили якраз ті інтелігенти — каже Горький — які нині, живучи в Парижі та Берліні, бездарно й гідко бредуть на робітничо-селянську владу рад, отруюючи грязною брехнею мізки європейських гуманістів, проповідують ідею інтервенції в СРСР, тобто, створюють вогніть потребу нової світової війни. І от ті, що так гаряче протестували проти "німецьких звірств", бажали б бачити німецькі й всякі "звірства" в країні, яка була їх батьківщиною, проти народу, який во-

ни вважали "рідним", своїм".

Говорячи далі про капіталістичні війни, Горький каже, що гуманісти не підтримали домагаючись Літвінова про цілковите роззброєння в Лідзі Націй.

"В 1918 році французи, англійці, американці, розчавивши Німеччину, організували розбійницький наїзд на виснажену війною Росію, наїзд, що мав на меті зробити Росію своєю колонією й грабувати її, як вони грабували Німеччину. Гуманісти не звертали уваги на той факт, що він повертав "культуру" Європу до часів Кортеса й Пізарро.

"Оборонці прав людини" не чули, як французький генерал Франше д'Есперо казав своїм жовнірам в Одесі:

— Росіяни — варвари й негідники! Не панькайтеся з ними, розстрілюйте їх, починаючи від мужика, а кіпчаючи найвищим представником".

"Але ці дивні накази дикуна чули ті російські гуманісти, які й тоді стояли поруч з ним і тепер готові допомогати всякому ідіоту, здатному на розказ своїх капіталістів різати й розстрілювати трудовий народ країни рад.

"Чи не правда, дуже дивний народ ті гуманісти? Іх ані трішки не обурюють події в Індії, Китаю, Африці й Палестині, вони не обурюються в себе дома, байдужні вдни до зросту зоологічних інстинктів націоналізму, антисемітизму, ксенофобії, байдужні до всіх тих драм і трагедій, які майже

кожного дня відбуваються в старих, облитих кров'ю будинках буржуазних держав.

"Так, в сучасному світі всюди багато роботи для гуманістів. Можна б вказати голови католицької церкви, що проповідує хрестоносного проходу в XX столітті — це, в крайньому разі, гумор мізантропа, тобто чоловіконенависника й що таке проповідь рішуче немає нічого спільного з "інтересами культури", про яку так люблять говорити гуманісти.

Можливо батька християнської церкви: неважко ж йому подобається та позиція, в якій опинився він і керована ним церква в 1914—18 роках, коли християни мордували одні дру- гих сотнями тисяч?

"Але гуманістів і оборонців "прав людини" чомусь цікавить в цілому світі тільки одна точка, — та, на якій існує Союз Соціалістичних Рад".

Про культуру Горький каже: "Культура — це організоване розумом насильство над зоологічними інстинктами людей. В школах Європи роблять дітей якраз на те, щоб зробити з них покірних слуг родини й суспільства — таких же оборонців "культурних традицій", як їх родичі. Я дуже раджу педагогам Європи бити дітей за прояв інстинкту власності, а також вполювати в дітей свідомість їх права бити родичів за жадобу до накопичення грошей, шляхом грабунку, як і вони, родичі, самі легалізували.

"В робітничій масі Союзу Рад

провадять діяльність зрадники, запровадять, ішпони, бувають "хазяїв країни", — хазяїв, що бажали б відновити свої власницькі права; дуже природно, що робітничо-селянська влада каже своїм ворогам, як вошей".

Далі Горький наводить цитати представників капіталу, які підготовляють криваву різню проти СРСР. Він вказує, як Густав Ерве, переконуючи Німеччину, щоб вона порвала з Радянським Союзом і створила Союз з Польщею проти більшовиків, лише:

"Упадок більшовизму в Росії й відбудування у ній капіталістичного режиму — і це треба затамувати — означає 20, 30, 40 і 50 літ забезпеченої праці для американської й європейської промисловості".

Горький відповідає, що капіталісти задля 20, а не більше, як 50 літ спокійного, ситого, розпусного життя готуються післати на бій мільйони своїх робітників і селян та своїх колоніальних рабів проти країни із 150-мільйонним населенням.

Потім Горький наводить уривки із статті бувшого англійського консервативного посла Артура Голкінса, який пише, що досить себе дурити, будувати п'ятилітній план провалів. Він каже, що цей план в багатьох галузях вже перевищений, і кличе:

"Серп і молот може в майбутньому бути для Європи тим, чим був півмісяць в минулому. Може це й правда, що "хто підняв меч, той від меча

гине". Але історія майбутніх п'ятидесятиліть покаже, що "той, хто не підняв меча, загине ганебнішою смертю".

Так Горький закликає капіталістів негайно ж підняти меч проти трудящих Радянського Союзу. І М. Горький відповідає:

"Ось що, панове гуманісти, викликає страх у власників, ось де причина несправності до Союзу Рад, причина клевети на робітничо-селянську владу, побут на його народ, дивовижна енергія якого починає спокійного й вже загальнолюдського відродження, панове гуманісти!

"Позвольте ж поставити на івде запитання:

"Чому ви не протестуєте проти такого державного ладу, який дозволяє незвичайний чистоті і зруйнований морально меншості розпоряджатися життям більшості, отруювати її своєю гнилістю, тримати в умовах нужди й темноти, ставити на поля бою мільйони нації для взаємного нищення, безглуздо витрачувати на озброєння величезну кількість металю й інших багачтв землі — багачтв, які належать трудовому народові й повинні забезпечувати його майбутнє.

Чи не здається вам, що цей безглуздий лад служить перешкодою для поступу справжньої "загальнолюдської" культури, про яку ви п'ятилітню мрієте?"

Зібрав і переклав В. нещ.